

Ved loven udstrækkes den ved lov nr. 189 af 11. juni 1954 (årbog 1953-54, side 446) for visse frugtplantager hjemlede fritagelse for ejendomsskyld til staten og amtskommunen til *også at gælde ejendomsskylden til kommunen.*

Ifølge den ovenfor nævnte lov af 11. juni 1954 om beskatning af frugtplantager skal der for ejendomme, hvortil der hører en frugtplantage på 2 000 kvadratmeter eller derover, efter begæring fra ejeren foretages en *særskilt ansættelse* af, hvor stor en del af vurderingssummen til ejendomsskyld (ejendomsværdien) der falder på beplantningen med frugttræer. Hvor en sådan særskilt ansættelse foretages, fritages derefter den pågældende ejendom for ejendomsskyld til staten og amtskommunen af den del af den afgiftspligtige forskelsværdi, der falder på beplantningen.

Herudover var der ved lovens § 2, stk. 2, givet kommunalbestyrelserne i by- og sognekommunerne en bemyndigelse til at tilstå de pågældende ejendomme en tilsvarende fritagelse for den almindelige kommunale ejendomsskyld.

Denne bestemmelse er ved den heromhandlede lov erstatet med en ny bestemmelse, hvorefter det pålægges by- og sognekommunerne at tilstå denne fritagelse. Dog gælder den *undtagelse*, at såfremt sådan fritagelse måtte medføre, at der i en kommune sker en efter indenrigsministerens skøn væsentlig forrykkelse af grundlaget for den kommunale beskatning, skal indenrigsministeren være bemyndiget til for den til og med skatteåret 1962-63 pålignede ejendomsskyld at bestemme, at fritagelsen for ejendomsskyld ikke — eller kun delvis — skal gælde for ejendomsskyld til pågældende kommune.

Loven træder i kraft 1. april 1959.

Ved *lovforslagets fremsættelse* motiverede *finansministeren* de foreslåede ændringer med, at repræsentanter for Landsforeningen Dansk Frugtavl over for ham havde oplyst, at de fleste, men ikke alle kommuner, hvori der findes frugtplantager, gjorde brug af den hidtil gældende adgang til at fritage for kommunal ejendomsskyld, hvorfor landsforeningen påpegede det uheldige i, at der på denne måde var opstået uensartede beskatningsvilkår for frugtplantageejerne. Finansministeren havde fundet det rimeligt, at erhvervet udøvedes under så ligelige vilkår som muligt, men havde dog ikke